

BOG

LINJE TRÅDT AF TRIN (/BOEGER/LINJE-TRADT-AF-TRIN)

Af Sara Baume (/forfattere/sara-baume) (2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A46936965&fragment=content)

[BASIS%3A46936965&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A46936965&fragment=content))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/linje-tradt-af-trin) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-trin&title=Linje)

[u=http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-trin&title=Linje](http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-trin&title=Linje)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-trin&status=Linje%20tr%C3%A4dt%20af%20trin+http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-trin)

[trin&status=Linje trådt af trin+http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-trin](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-trin&status=Linje%20tr%C3%A4dt%20af%20trin+http://litteratusiden.dk/boeger/linje-tradt-af-trin))

trådt af trin)

Baumes ord har en særlig humor, sarkasme og poetisk skønhed i fremragende og mindeværdig roman om en ung kunstners ensomhed og depression.

TAGS:

[BARNDOM \(/TAXONOMY/TERM/834\)](#)

[KREATIVITET \(/TAXONOMY/TERM/5884\)](#)

[DEPRESSION \(/TAXONOMY/TERM/2176\)](#)

[KUNSTNERE \(/TAXONOMY/TERM/6015\)](#)

[ENSOMHED \(/TAXONOMY/TERM/2774\)](#)

[KVINDER \(/TAXONOMY/TERM/1\)](#)

[IDENTITET \(/TAXONOMY/TERM/4706\)](#)

[PSYKISKE KRISER \(/TAXONOMY/TERM/8640\)](#)

ANMELDELSE

16 okt.19

(/users/cecilia-dybris-marini)

Af Cecilia Dybris Marini (/users/cecilia-dybris-marini)

Skribent

Baumes ord har en særlig humor, sarkasme og poetisk skønhed i fremragende og mindeværdig roman om en ung kunstners ensomhed og depression.

Sara Baumes måde at beskrive en ung kvindes vaklen i livet på har gjort et uudsletteligt indtryk på mig. Det er en af de bedste bøger, jeg har læst i år. Det er en både langsommelig og fængende roman, der næsten udelukkende drejer sig om ét menneskes isolerede udviklingsverden.

Emnerne er ensomhed, søgen efter identitet, savn, sorg og depression, men det er ikke sørgeligt beskrevet. Baumes ord har en særlig humor og sarkasme over sig og ikke mindst en poetisk skønhed, der giver de ellers tunge temaer et løft. Hovedpersonen Frankies tilstand er faktisk så genkendelig og menneskelig, at jeg flere gange havde det som om, Baume havde skrevet en bog om mig.

26-årige Frankie har studeret på kunstakademiet i Dublin, men falder en forårsnat om på sit gulvtæppe. Sammenbruddet følger efter en række af erkendelser og er muligvis også påvirket af en pingvins skæbne i Wim Wenders "Encounters at The End of the World", en film, som Frankie så den foregående aften. Scenen i filmen viser en forvirret pingvin, der forlader sin gruppe og derfor virker til at vælge ensomheden i det golde landskab fremfor fællesskabet og udviklingen i at drage videre med flokken. Dette er selvfølgelig tykt symbolsk for Frankies situation, og også en vejviser for fortællestilen i

bogen, der i høj grad er styret af både Frankies lange associationsprægede tankerækker, samt hendes store kendskab til kunstværker og hendes trang til at analysere alt omkring sig ud fra dem.

Hvad det end er, der præcist har ramt vores kunstelskende hovedperson, beslutter hun sig for, at hun har brug for at være et sted, hvor hun kan rodfæste sig selv. Hun siger sin lejlighed i Dublin op og flytter til landsbyen Lisduff i sin afdøde mormors hus. Som udgangspunkt under påskud af at ensomheden vil gøre hende godt, og at nogen er nødt til at holde liv i de efterladte rum. Her lever hun en isoleret tilværelse i pagt med naturen og sine bekymringer om, hvorvidt hun nogensinde bliver kunstner.

På overfladen sker der ganske lidt i Frankies liv på landet. Hun balancerer hele tiden på linjen mellem undertrykt ulykke og vanvid, og derfor er bogen rå og hjerteskrærende læsning. Som læsere får vi virkelig lov til at observere denne ensomme karakter omhyggeligt. Vi er hele tiden med inde i hovedet på hende.

Uden at det nogensinde bliver påtaget, er fortællingen generelt fyldt med symbolske situationer og betragtninger, eksempelvis virker den afdøde mormors hus' tilstand som et spejl på, hvordan Frankie har det; alt der ved at gå op i limningen - vægge, tæpper og tapeter smuldrer hen, og overalt omkring hende dukker døde dyr op. I et forsøg på at genfinde meningen i det efterladte, fotograferer hun alle de døde dyr.

Udover de døde dyr, går Frankies nye hverdag med at designe leveregler, betragte naturen og blandt andet teste sig selv i sin viden om kunst. Disse tests optræder 75 gange i romanen. Det er korte afsnit, der begynder *"værker om ..., jeg tester mig selv"* efterfulgt af en beskrivelse af en kunstaværk. Alle disse værker er ægte og kan undersøges af den kunstinteresserende læser. Bogens titel 'En linje trådt af trin' ('A Line Made By Walking') refererer også til et kunstaværk, nemlig Richard Longs berømte fotografi fra 1967.

Jeg blev ret imponeret over metoden med at flette kunstanalyser ind i fortællingens fremdrift. Det fungerer sindssygt godt. Frankies egne fortolkninger af værkerne siger mere om hendes sindstilstand end enhver mental sundhedsvurdering. Kunst er alt, hvad hun kender, og det er hendes måde at finde mening i verden på.

Man skulle tro, at en bog, der beskriver en deprimeret persons tanker, ville være, ja, deprimerende - og temmelig kedelig. Men hver linje er sprød og skøn. Små oversete hverdagsting får et nyt liv gennem Frankies øjne, og det er faktisk bare skidesmukt!

BOGDETALJER

Andre bøger af Sara Baume

